

УДК 338

Полякова Ю. В.,

polyakova0909@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-8073-6186,

Researcher ID: F-8293-2019,

д.е.н., доц., професор кафедри міжнародних економічних відносин, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

Руцишин Н. М.,

febbsb@ukr.net, ORCID ID: 0000-0002-1198-8582, Researcher ID: F-7297-2019,

д.е.н., проф., професор кафедри фінансів, економічної безпеки, банківської справи та страхового бізнесу, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

ВІТЧИЗНЯНА ПРОМИСЛОВІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ ВИМІР

***Анотація.** Стаття присвячена оцінюванню вітчизняної промисловості у національному та регіональному вимірах та обґрунтуванню перспектив її подальшого розвитку в нових глобальних умовах. Розглянуто особливості теперішньої інтеграції галузей національної промисловості до міжнародних ринків. Проведено аналіз обсягів промислового виробництва в Україні на сучасному етапі розвитку. На основі розрахунку таксономічного показника здійснено оцінювання рівня розвитку промисловості України як для національного рівня, так і для регіонів країни з урахуванням інноваційного складника. З'ясовано, що розвиток вітчизняної промисловості протягом останнього періоду відбувався у висхідному напрямку, водночас має місце високий рівень диференціації на регіональному рівні. Наголошено, що розвиток промислової політики в нашій країні концентрується переважно на національному рівні і стосується промислової політики в цілому, регіональний рівень слабо охоплений інституційним забезпеченням. Обґрунтовано, що в умовах сучасних глобальних викликів та високої взаємозалежності вітчизняної промисловості та міжнародних трендів перспективи її розвитку пов'язуються з інфраструктурним забезпеченням, зокрема законодавчо-нормативним підґрунтям, локалізацією виробничих процесів, діяльністю спеціалізованих інституцій тощо. Застосований таксономічний аналіз показав висхідну тенденцію розвитку промисловості України на національному рівні протягом сучасного періоду та одночасну високу її диференціацію у регіональному вимірі, це певною мірою підтверджує те, що розвиток промислової політики в нашій країні концентрується переважно на національному рівні.*

Ключові слова: промисловість, глобальні виклики, неоіндустріалізація, промислова політика.

Poliakova Ju. V.,

polyakova0909@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-8073-6186,

Researcher ID: F-8293-2019,

Doctor of Economics, Associate Professor, Professor of the Department of International Economic Relations, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

Rushchyshyn N. M.,

febbsb@ukr.net ORCID ID: 0000-0002-1198-8582, Researcher ID: F-7297-2019,

Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Finance, Economic Security, Banking and Insurance Business, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

DOMESTIC INDUSTRY IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION: NATIONAL AND REGIONAL DIMENSION

***Abstract.** The article is devoted to the assessment of domestic industry in the national and regional dimensions and substantiation of prospects for its further development in the new global environment. The peculiarities of the current integration of national industries into international markets are considered. The analysis of volumes of industrial production in Ukraine at the present stage of development is carried out. Based on the calculation of the taxonomic indicator, the level of industrial development of Ukraine was assessed both for the national level and for the regions of the*

country, taking into account the innovation component. It was found that the development of domestic industry in the recent period has developed in an upward direction, while there is a high level of differentiation of industrial development at the regional level. It is emphasized that the development of industrial policy in our country is concentrated mainly at the national level and concerns industrial policy in general, however the regional level is weakly covered by institutional support. It is substantiated that in the conditions of modern global challenges and high interdependence of domestic industry and international trends the prospects of its development are related to infrastructure, including legal framework, localization of production processes, activities of specialized institutions and more. The applied taxonomic analysis showed an upward trend in the development of Ukrainian industry at the national level during the current period and its high differentiation in the regional dimension, which to some extent confirms that the development of industrial policy in our country is concentrated mainly at the national level.

Key words: industry, global challenges, neo-industrialization, industrial policy.

JEL Classification: L59, F60

DOI: <https://doi.org/10.36477/2522-1205-2022-66-04>

Постановка проблеми. Різноманітні глобальні виклики, зокрема і ті, що пов'язані з пандемією COVID-19, справили суттєвий вплив на усі аспекти розвитку світової економіки. Перспективи промислового виробництва будуть пов'язані з трансформаційними змінами, які спостерігалися у зв'язку з цим упродовж останнього періоду. В економіці та суспільстві відбулися зміни поведінкової мотивації та ділової активності, які дещо знівеливали значущість чинників економічної доцільності і вивели у домінуючі мотив безпеки, розвиток логістичних систем у контексті формування ланцюгів поставок продукції, реформування системи освіти та захист навколишнього середовища. Також в умовах поширення пандемії відбулися зрушення споживачьких пріоритетів та відповідні зміни у виробничих процесах. Водночас слід відзначити започаткування нового тренду розвитку економіки та промисловості під впливом процесів неоіндустріалізації. Остання розуміється як основа для розвитку високотехнологічних та наукомістких виробництв, стимулює активне використання інтеграції, співробітництва та кооперації в межах ТНК за умов підтримки держави і визнає безперспективність використання конкуренто-ринкової моделі у чистому вигляді. Тому і вітчизняна промисловість розвиватиметься у нових умовах, що обумовлені викликами глобального рівня.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковці та експерти розглядають промисловість як чинник зміцнення економічного лідерства не лише на національному, а й на світовому рівні. Вітчизняна промисловість є активно інтегрована до міжнародного середовища, розвивається під впливом глобалізації, є чутливою до зовнішнього впливу. Проблеми та перспективи розвитку промисловості нашої країни розглядаються у різноманітних контекстах. Так, вчені ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України" під керівництвом Л. Дейнеко вивчають питання розвитку промисловості як ключового елементу для забезпечення зростання та оновлення вітчизняної економіки. Дослідження промислового виробництва у регіонах України є предметом наукового пошуку вчених ДУ "Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього

НАН України" (С. Ішук, Л. Созанський, Л. Коваль, О. Ляховська). Також здійснюється аналіз промислових комплексів різних галузей (О. Більська, О. Римар, І. Мазуркевич). Актуальними залишаються аспекти інвестиційного (М. Бирка, О. Царенко) та інноваційного забезпечення розвитку промисловості (Й. Петрович, О. Носирев, М. Бердар, О. Мірошніченко). Приділяється увага вивченню нормативно-правових засад державної підтримки промисловості (В. Хаустова) та політики інклюзивної і сталої індустріалізації (Ю. Кіндзерський).

Постановка завдання. Метою статті є оцінювання вітчизняної промисловості у національному та регіональному вимірах і обґрунтування перспектив її подальшого розвитку в нових глобальних умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Глобалізація додає новий вимір промислового сегменту національної економіки, обумовлюючи його сучасні кількісні та якісні орієнтири, що виявляються у наступному: постійний рух промислового сегмента до усе більшої відкритості у міжнародному просторі, перетворення економіки промислової конкуренції в економіку промислового співробітництва [1]. Вітчизняна промисловість є чутливою для зовнішнього впливу. Так, конкурентоспроможність продукції металургійної галузі певною мірою визначається торговельною та ціновою політикою іноземних країн-виробників, зовнішня кон'юнктура формує домінуючу частку експортних можливостей підприємств галузі. Світові ринки металопрокату повністю визначають товарну та географічну структуру експорту вітчизняних підприємств.

Машинобудування є експортоорієнтованою галуззю із негативним зовнішньоторговельним сальдо, внутрішній ринок є імпортозалежним, у експорті домінують товари проміжного споживання (низько- або середньотехнологічні), а не готова продукція. Проте зростання галузі у 2017-2019 рр. відбувалося за рахунок електротехнічної продукції та механічного обладнання, що вироблялося міжнародними компаніями, розташованими на західному кордоні країни.

Легка промисловість характеризується високою орієнтацією на операції з давальницькою сировиною, які мають невисоку рентабельність та сезонну залежність, галузь залежна від імпортованої сировини, водночас відбуваються позитивні зрушення у напрямі оновлення виробничих фондів та обладнання. Аграрна галузь є основною статтею експорту країни, яка має тенденцію до збільшення завдяки високим врожам та стабільному споживанню. При збереженні позитивного зовнішньоторговельного сальдо аграрна сфера забезпечує надходження валютних коштів для підтримки платіжного балансу і фінансової стійкості національної грошової одиниці.

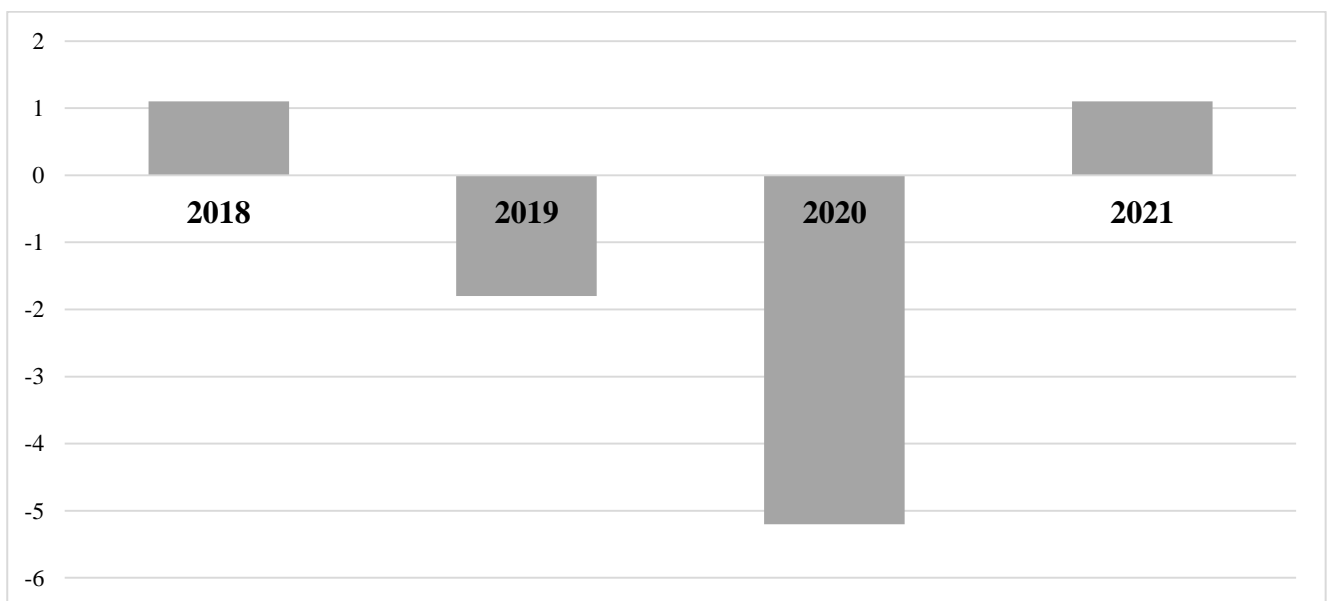
В Україні на державному рівні промисловість розглядають як рушій прискореного економічного розвитку, якісних змін у структурі економіки, підвищення існуючих соціальних стандартів, чинник формування економічної безпеки країни. У проекті Стратегії розвитку промислового комплексу України містяться результати досліджень міжнародних консалтингових компаній, згідно з якими промисловість на світовому рівні робить значний внесок у товарний експорт (70% його сукупної вартості), інновації (77% обсягу НДДКР) і підвищення продуктивності економіки (37%). Оновлена Стратегія промислової політики Євросоюзу розглядає промисловість як наріжний камінь економічного процвітання та формулює завдання підтримки і зміцнення промислового лідерства Європи в час глобалізації, виникнення викликів щодо стійкості розвитку та активних технологічних змін [2].

Офіційна статистика показує, що за 2021 рік обсяги промислового виробництва в Україні зросли на 1,1% порівняно з 2020 роком. У розрізі окремих видів це виглядає наступним чином: у переробній промисловості за 2021 рік виробництво

збільшилося на 1,5% порівняно з 2020 роком, у добувній промисловості та розробленні кар'єрів – на 0,9%. За 2021 рік в Україні було видобуто 23,01 млн тонн кам'яного вугілля; 1,65 млн тонн сирової нафти; 743,5 тис. тонн газового конденсату; 19,36 млрд кубометрів природного газу; 53,48 млн тонн залізних руд та концентратів. Електроенергії за цей період було вироблено на 4,0% більше, ніж за 2020 рік (150,04 млрд кВт-год) [3].

Взаємозалежність вітчизняної промисловості та міжнародних трендів також можна прослідкувати на прикладі цінової політики виробників. Зауважують, у 2021 році динаміка внутрішніх цін виробників промислової продукції віддзеркалювала світові процеси, що, незважаючи на збереження невизначеності, дозволило вирівняти дисбаланси, накопичені протягом пандемійного 2020 року. За таких обставин стрімкими темпами почала дорожчати продукція, яка реалізується за межі нашої країни, а потім таких самих тенденцій зазнала продукція для внутрішнього ринку [4].

У нашому дослідженні проведемо оцінювання розвитку вітчизняної промисловості, у національному та регіональному вимірах, зокрема на інноваційних засадах. Для цього використано таксономічний аналіз, одним із результатів застосування якого є таксономічний коефіцієнт рівня розвитку (коефіцієнт таксономії). Даний показник становить рівнодіючу величину усіх ознак, які характеризують досліджувану сукупність. Коефіцієнт таксономії застосовується для статистичної характеристики більшості об'єктів і з його допомогою можна оцінити досягнутий у деякому періоді середній рівень значення ознаки. Процес побудови таксономічного показника передбачає формування матриці спостережень [5, с. 10].

Рис. 1. Динаміка обсягів промислового виробництва в Україні, % до попереднього року.
За: [3]

$$\begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & \dots & x_{1s} & x_{1n} \\ x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2s} & x_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ x_{i1} & x_{i2} & \dots & x_{is} & x_{in} \\ x_{\omega 1} & x_{\omega 2} & \dots & x_{\omega s} & x_{\omega n} \end{bmatrix} \quad (1)$$

Оскільки показники є неоднорідними, проводиться їх стандартизація:

$$z_{is} = \frac{x_{is} - \bar{x}_s}{S_s}, \quad (2)$$

$$\bar{x} = \frac{1}{\omega} \sum_{i=1}^{\omega} x_{is}, \quad (3)$$

$$S_s = \sqrt{\frac{1}{\omega} \sum_{i=1}^{\omega} (x_{is} - \bar{x}_s)^2}, \quad (4)$$

де z_{is} – стандартизоване значення ознаки s для одиниці i .

Обрані показники вважаємо стимуляторами для розвитку галузі. Наступним етапом буде побудова еталону розвитку P_0 з показниками:

$$z_{01}, z_{02}, \dots, z_n, \quad (5)$$

$$z_{0s} = \max z_{is}, \quad (6)$$

$$s \in I (s = 1, \dots, n), \quad (7)$$

де I – множина стимуляторів.

Відстань між окремими спостереженнями та еталонном розвитку розраховується як:

$$c_{io} = \sqrt{\sum_{s=1}^n (z_{is} - z_{os})^2}, \quad (i = 1, \dots, \omega). \quad (8)$$

Визначення показника рівня розвитку (d_i) здійснимо за формулами:

$$d_i = 1 - \frac{c_{io}}{c_0}, \quad (9)$$

$$c_0 = \bar{c}_0 + 2S_0, \quad (10)$$

$$\bar{c}_0 = \frac{1}{\omega} \sum_{i=1}^{\omega} c_{io}, \quad (11)$$

$$S_0 = \sqrt{\frac{1}{\omega} \sum_{i=1}^{\omega} (c_{io} - \bar{c}_0)^2}. \quad (12)$$

Значення таксономічного показника змінюється в межах від 0 до 1, нами буде застосовано таку градацію рівня розвитку: низький – від 0 до 0,19; середньо-низький – від 0,2 до 0,39; середньо-достатній – від 0,4 до 0,59; достатній – від 0,6 до 0,79; високий – від 0,8 до 1,0.

Для такого оцінювання на національному рівні нами були обрано наступні показники: обсяг реалізованої промислової продукції; вартість основних засобів у промисловості; середньооблікова кількість штатних працівників; середньомісячна номінальна заробітна плата одного штатного працівника; обсяги продукції добувної промисловості і розроблення кар'єрів; обсяги продукції переробної промисловості; постачання електроенергії та водопостачання; обсяги капітальних інвестицій у промисловості; витрати на інновації промислових підприємств; кількість діючих підприємств у промисловості; витрати на оплату праці. У результаті встановлено, що розвиток вітчизняної промисловості протягом останнього періоду відбувався у висхідному напрямку, що демонструє траєкторія на рис. 2 та показники 2019-2020 рр. (середньо-достатній та достатній рівень) значно випереджують значення за попередні періоди, починаючи з 2016 року.

Для дослідження у регіональному вимірі було обрано наступні показники: обсяги реалізованої промислової продукції, індекси промислової продукції; витрати на оплату праці в промисловості; кількість промислових підприємств, що реалізували інноваційну продукцію; кількість промислових підприємств, що впроваджували інновації; кількість інноваційно активних промислових підприємств.

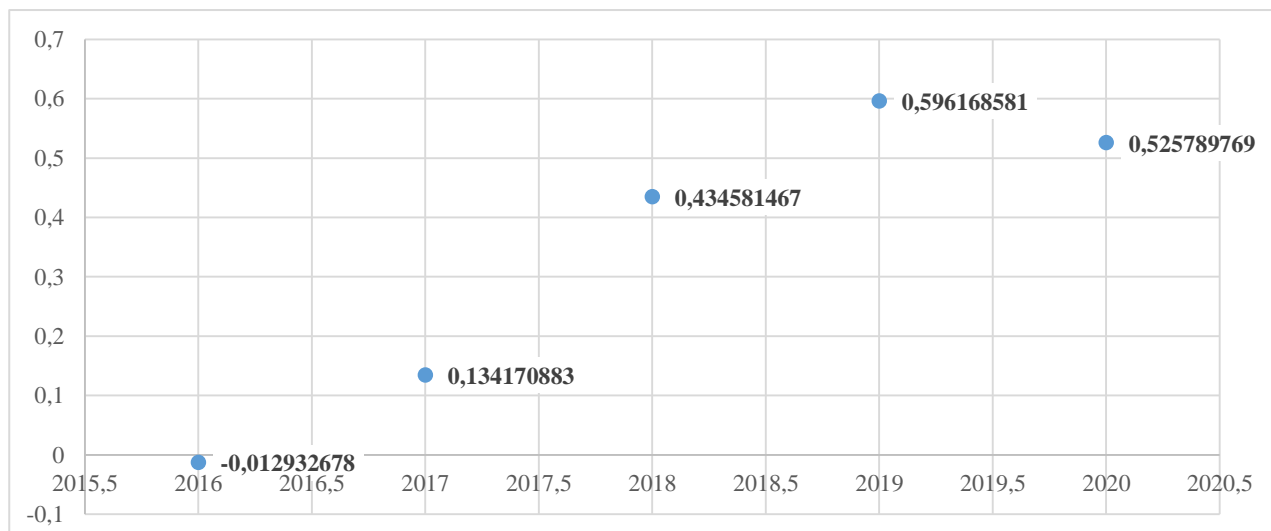
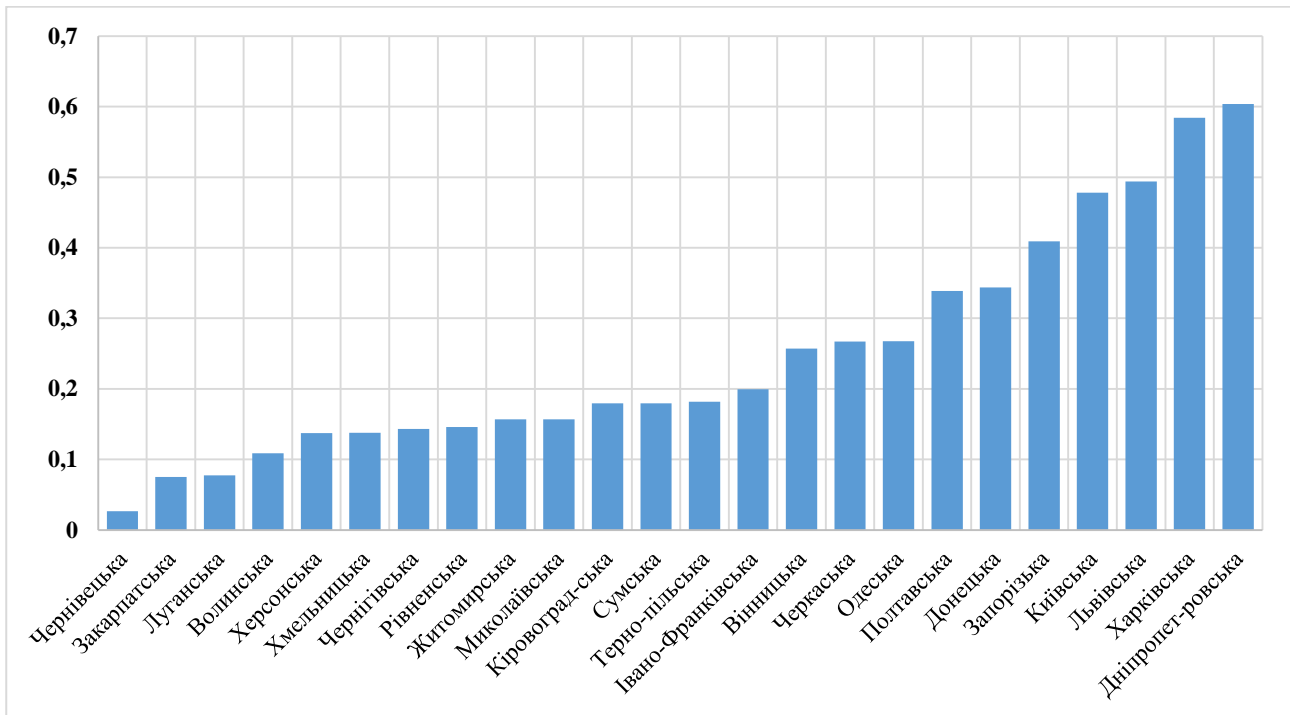

Рис. 2. Результуючі оцінки розвитку вітчизняної промисловості в залежності від року, 2016-2020 рр.

Рис. 3. Результуючі оцінки розвитку вітчизняної промисловості у регіональному розрізі, 2020 рр.

Проведені аналогічні розрахунки для оцінювання розвитку промисловості у регіональному розрізі на інноваційних засадах показують наступні результати:

- значна частина регіонів (а саме: Чернівецька, Закарпатська, Луганська, Волинська, Хмельницька, Чернігівська, Херсонська, Рівненська, Житомирська, Миколаївська, Сумська, Тернопільська, Кіровоградська, Івано-Франківська області) мають аналізований показник у межах до 0,2 (низький рівень);

- п’ять регіонів демонструють показник на рівні від 0,2 до 0,39, тобто середньо-низький (Вінницька, Черкаська, Одеська, Донецька, Полтавська області);

- п’ять регіонів характеризуються середньо-достатнім рівнем розвитку промисловості (від 0,4 до 0,59) – Київська, Запорізька, Львівська, Харківська і Дніпропетровська області показують достатній рівень (0,6).

Зрозуміло, що оціночний отриманий рівень не дає можливості розглянути особливості або конкретні кількісні чи якісні параметри розвитку промисловості у конкретних регіонах, проте дозволяє оцінити рівень її диференціації, коли лише декілька регіонів на загальноукраїнському рівні показують достатню або середньо-достатню результативність, а більша частина регіонів значно їм поступаються. Відповідно, це разом із розглянутими вище відмінностями розвитку окремих секторів промисловості обґрунтовує доцільність формування сукупності стратегічних пріоритетів, підходів та інструментів як залежно від стадії розвитку конкретної галузі, так і від регіону.

На сьогодні розвиток промислової політики в Україні концентрується переважно на національному

рівні і стосується лише промислової політики в цілому, регіональний рівень слабо охоплений стратегіями і програмами. У документах основна увага приділяється розвитку інноваційної та технологічної інфраструктури, просуванню виробничих мереж, стимулюванню зовнішнього попиту та виходу на світові ринки, менше реформ передбачається у сфері вищої освіти, стимулюванню внутрішнього попиту, державних закупівель [6].

Вітчизняні фахівці розвиток промисловості пов’язують із інфраструктурним забезпеченням, позитивним аспектом для цього виступають такі тенденції: збереження обсягів фінансування дорожнього будівництва як стимул для виробництва будівельних матеріалів і металургійних конструкцій; модернізація залізничної інфраструктури та виробництво залізничного транспорту; модернізація парків пасажирського транспорту українських міст та фінансування будівництва інфраструктури індустриальних парків [7]. Зупинимося на окремих аспектах формування системи інфраструктурного забезпечення.

Підписаний Закон “Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі” щодо створення передумов для сталого розвитку та модернізації вітчизняної промисловості” передбачає тимчасове запровадження з 2022 року зобов’язання для державних установ та підприємств під час публічних закупівель дотримуватися певної частки українських складових у предметі закупівлі вартістю понад 200 тисяч грн. Ступінь локалізації, іншими словами співвідношення українських складових у питомій вазі вартості товару, буде зростати кожного року: у 2022 році її встановлюють на рівні від 10%, у подальшому буде додаватися 5 в.п. щороку до 2028 року. Ці зміни стосуватимуться не всього спектра

закупівель, а лише окремих позицій, серед яких трансформатори, автомобілі швидкої допомоги, громадський транспорт та інші транспортні засоби, залізничні локомотиви та пасажирські вагони, гвинтокрили та літаки тощо.

У напрямі інфраструктурного забезпечення важливою залишається діяльність установ, покликаних сприяти розвитку промисловості загалом та зокрема її експортній активності. Серед низки відомих функціонуючих установ зупинимось на діяльності ПАТ “Експортно-кредитне агентство” (ЕКА), яке створено на виконання положень Закону України “Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту”. Основною метою ЕКА є стимулювання масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження. В межах цього агентства здійснює страхування і перестраховування експортних кредитів, зовнішньоекономічних договорів українських експортерів, надає гарантії банкам-кредиторам; захищає українських експортерів від ризику неплатежів та фінансових втрат тощо. Роботу, проведену зазначеною інституцією, на сьогодні не можна вважати достатньою масштабною. Згідно з офіційною інформацією у 2021 році було підтримано 6 експортерів, обсяг підтриманого експорту – 96,28 млн грн, обсяг отриманого експортерами фінансування завдяки ЕКА – 12,55 млн грн. Країни експорту: Китай, Південна Африка, Німеччина, Молдова, Норвегія. Підтримані галузі: виробництво дерев’яних будівельних конструкцій і столярних виробів; виробництво електричного устаткування; виробництво автотранспортних засобів; переробка молока, виробництво масла та сиру; оптова торгівля машинами й устаткуванням; оптова торгівля зерном, необробленим тютюном, насінням і кормами для тварин [8].

Промисловий сегмент національної економіки під впливом глобалізації набуває нового виміру, обумовлюючи його сучасні характеристики, що виявляються у наступному: постійний рух промислового сегмента до усе більшої відкритості у міжнародному просторі, перетворення економіки промислової конкуренції в економіку промислового співробітництва. Значення промисловості для країни розкривається у тому, що у структурі національної економіки вона створює ВВП понад 32%, ВДВ – 21%, кількість робочих місць – 20%. Одне робоче місце у промисловості спонукає до створення більше двох робочих місць в інших сегментах господарського комплексу країни [1].

Отже, постпандемічні та інші глобальні процеси визначатимуть тренди розвитку промисловості у найближчій перспективі. Стосовно галузі машинобудування, то її орієнтири будуть пов’язані з процесами цифровізації виробництв, впровадженням цифрових інновацій, зростанням рівня локалізації виробництва, інтенсивним розвитком транспортної інфраструктури. Названі процеси актуалізують активний розвиток фармацевтики, медичного обладнання, харчової промисловості. Перспективи

металургійного виробництва пов’язуватимуться з ситуацією на світових ринках металів та динамікою внутрішнього попиту на фоні інвестиційної активності для проведення робіт у сфері інженерії та будівництва. Окремо слід зазначити, що поштовх до розвитку отримують підприємства оборонно-промислового комплексу України на засадах створення замкнених технологічних циклів для задоволення першочергових потреб української армії, виробництво обладнання для альтернативної енергетики.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Розвиток промисловості у світовому просторі відбувається під впливом неіндустріалізації та різноманітних чинників глобального рівня. Вона стає все більш відкритою і трансформується у напрямі промислового співробітництва. Вітчизняна промисловість також є тісно інтегрованою до міжнародних процесів і залишається чутливою для зовнішнього впливу. Застосований таксономічний аналіз показав висхідну тенденцію розвитку промисловості України на національному рівні протягом сучасного періоду та одночасну високу її диференціацію у регіональному вимірі, це певною мірою підтверджує те, що розвиток промислової політики в нашій країні концентрується переважно на національному рівні. Майбутні перспективи розвитку галузі пов’язуються з активною діяльністю у напрямі формування інфраструктурного забезпечення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мельник Ю. М. Теоретико-методологічні засади регулювання розвитку промисловості у національній економіці : монографія. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 365 с.
2. Проект Стратегії розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року. URL: <https://www.me.gov.ua>.
3. Офіційний сайт Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua>.
4. Діденко С. Промисловість України: вплив зростання цін на випуск промислової продукції. URL: <https://ua.news/ua/promyshlennost-ukrayny-vlyuanye-rosta-tsen-na-vypusk-promyshlennoj-produktsyy>.
5. Плюта В. Сравнительный многомерный анализ в экономических исследованиях: методы таксономии и факторного анализа / пер. с польского В. Иванова. М. : Статистика, 1980. 151 с.
6. Промислова політика як ключовий інструмент стратегії розвитку : науково-аналітична доповідь / за ред. Л. В. Дейнеко; НАН України, ДУ “Ін-т екон. та прогнозув. НАН України”. Електронні дані. К., 2019. URL: <http://ief.org.ua/docs/sr/304.pdf>.
7. Кисилевский Д. Держбюджет-2022: що чекає промисловість? URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2021/09/23/678080>.
8. Офіційний сайт Експортно-кредитного агентства України. URL: <https://www.eca.gov.ua>.

REFERENCES

1. Mel'nyk, Yu. M. (2019), Teoretyko-metodolohichni zasady rehuliuвання rozvytku promyslovosti u natsional'nij ekonomitsi : monohrafiia, OLDI-PLYuS, Kherson, 365 s.

2. Proekt Stratehii rozvytku promyslovoho kompleksu Ukrainy na period do 2025 roku, available at: <https://www.me.gov.ua>.

3. Ofitsijnyj sajt Ukrinform, available at: <https://www.ukrinform.ua>.

4. Didenko S. Promyslovist' Ukrainy: vplyv zrostannia tsin na vypusk promyslovoi produktsii, available at: <https://ua.news.ua/promyshlennost-ukrainy-vlyyanye-rosta-tsen-na-vypusk-promyshlennoj-produktsyy>.

5. Pliuta V. (1980), Sravnytel'nyj mnohomernyj analiz v ekonomycheskykh yssledovaniakh: metody

taksonomy y faktornoho analiza / per. s pol'skoho V. Yvanova, Statystyka, M., 151 s.

6. Promyslova polityka iak kliuchovij instrument stratehii rozvytku : naukovo-analitychna dopovid' / za red. L. V. Dejneko; NAN Ukrainy, DU "In-t ekon. ta prohnozuv. NAN Ukrainy". Elektronni dani. K., 2019, available at: <http://ief.org.ua/docs/sr/304.pdf>.

7. Kysylevskij D. Derzhbiudzhhet-2022: scho chekaie promyslovist'?, available at: <https://www.epravda.com.ua/columns/2021/09/23/678080>.

8. Ofitsijnyj sajt Eksportno-kredytnoho ahentstva Ukrainy, available at: <https://www.eca.gov.ua>.

Стаття надійшла до редакції 16 січня 2022 року